

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu konanom 18. januára 1996 predbežne prerokoval podnet SIMY s.r.o. Nové Zámky, Budovateľská 6, vo veci porušenia jeho vlastníckych práv rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č.k. 14 Co 358/94-134 z 13. decembra 1994, a takto

r o z h o d o l :

Podnet SIMY s.r.o. Nové Zámky o d m i e t a z dôvodu svojej nepríslušnosti.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") bol 28. novembra 1995 doručený podnet SIMY s.r.o. so sídlom Budovateľská 6, Nové Zámky, v ktorom namietala "porušenie svojich vlastníckych práv pochybným rozhodnutím Okresného súdu v Nových Zámkoch č. k. 6 C 67/94 zo dňa 18. 5. 1994 a jeho potvrdením Krajským súdom Bratislava č.k. 14 Co 358/94 zo dňa 13. 12. 1994 v spore navrhovateľa - Okresná prokuratúra v Nových Zámkoch proti odporcovi

1/ Fond národného majetku SR Bratislava

2/ SIMA s.r.o. Nové Zámky

o určenie neplatnosti prevodu vlastníctva štátu".

V odôvodnení podnetu jeho pisateľ uviedol, že jeho právny predchodca Nautila s.r.o. Nové Zámky kúpnu zmluvou reg. č. 87-92-01 zo 14. júla 1992, uzatvorenou s Fondom národného majetku Slovenskej republiky ako predávajúcim o predaji majetku štátu podľa zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov, nadobudol ako kupujúci na základe schváleného privatizačného projektu Sigma š.p. Nové Zámky reg. č. 453 vlastnícke právo k veciam, právam a iným majetkovým hodnotám, ktoré slúžia k prevádzkovaniu Sigma š.p. Nové Zámky. Kúpna zmluva nadobudla účinnosť

1. augusta 1992 s podmienkou, že zakladateľ k stanovenému termínu zruší bývalý štátny podnik Sigma Nové Zámky.

Rozhodnutím ministra hospodárstva Slovenskej republiky č. 130 zo 16. júla 1992 na základe uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 368 z 12. mája 1992 v súlade s 11 zákona č. 92/1991 Zb. v znení zákona č. 92/1992 Zb. bol 31. júla 1992 zrušený bez likvidácie štátny podnik Sigma Nové Zámky. Majetok zrušeného štátneho podniku v súlade so schváleným privatizačným projektom v deň jeho zrušenia prešiel podľa tohto rozhodnutia na Fond národného majetku Slovenskej republiky.

Kúpnu zmluvou zo 14. júla 1992 prešlo na kupujúceho - právneho predchodcu navrhovateľa - vlastníctvo aj k nehnuteľnostiam parc. č. 3017 a 3018, ktoré boli zapísané na LV 3106 Stredisko geodézie Nové Zámky ako majetok štátu s právom hospodárenia v prospech Sigma š.p. Nové Zámky, a to na základe rozhodnutia Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky z 18. júla 1991 č. 13821-260/91. Podľa tohto rozhodnutia uvedený majetok vo vlastníctve štátu nebol delimitovaný na Stredné odborné učilište strojárske Nové Zámky ako samostatnú príspevkovú organizáciu, zriadenú rozhodnutím ministra hospodárstva Slovenskej republiky č. 68/1990 k 1. januáru 1991 vyčlenením zo š.p. Sigma Nové Zámky. V dôsledku toho sa nestala platnou hospodárska zmluva o prevode práva hospodárenia k nehnuteľnostiam v prospech SOU strojárskeho Nové Zámky.

Na základe návrhu Okresnej prokuratúry v Nových Zámkoch z 31. marca 1994 č. Po 40/94-163 podaného podľa čl. IV zákona č. 17/1993 Z. z. na začatie konania o určenie neplatnosti prevodu vlastníctva štátu Okresný súd v Nových Zámkoch rozsudkom sp. zn. 6 C 67/94 z 18. mája 1994 rozhodol, že kúpna zmluva zo 14. júla 1992 je neplatná v časti, vzťahujúcej sa na nehnuteľnosti vedené na LV 3106 ako pozemok parc. č. 3017 ostatná plocha vo výmere 1016 m², pozemok parc. č. 3018 zastavaná plocha o výmere 19 102 m² a tam nachádzajúca sa stavba súpisné č. 5279. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 14 Co 358/94-134 z 13. decembra 1994 potvrdil prvostupňový rozsudok s odôvodnením, že žalobca bol pre tento spor vybavený aktívnou legitimáciou. Prevod, ktorý je predmetom sporu (zmluva reg. pod č. 87-92-01) treba posudzovať podľa predpisov platných v čase registrácie

zmluvy. Týmito právnymi predpismi bol zákon č. 92/1991 Zb. v spojitosti s 11 ods. 3, 4 a aj 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 253/1991 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej republiky vo veciach prevodov majetku štátu na iné osoby a o Fonde národného majetku Slovenskej republiky. Podľa nich nebol prevádzaný majetok v napadnutej časti majetkom Fondu národného majetku Slovenskej republiky. V čase uzatvorenia zmluvy zo 14. júla 1992 privatizovaný majetok nebol teda vlastníctvom fondu v napadnutej časti ale vlastníctvom štátu.

Navrhovateľ namietal porušenie svojich vlastníckych práv z dôvodov, že všeobecné sudy pri rozhodovaní nedostatočne zistili skutkový stav veci a rozhodli bez toho, aby vzali do úvahy, že navrhovateľom v konaní bol prokurátor, ktorý nemá aktívnu legitimáciu a delimitačná zmluva nevznikla vzhľadom na odkladaciu podmienku.

Ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti (nie zákonnosti) a rozhoduje v medziach právomoci stanovených čl. 125 až 129 a čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.

Ústavný súd môže podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky začať konanie aj na podnet právnických alebo fyzických osôb, ak namietajú porušenie svojich práv alebo slobôd konaním všeobecného súdu. Podmienkou prijatia podnetu na konanie je skutočnosť, že napadnutým rozhodnutím všeobecného súdu, resp. konaním, ktoré mu predchádzalo, bolo porušené niektoré zo základných práv alebo slobôd navrhovateľa. Ide o porušenie tých práv alebo slobôd, ktoré zaručuje Ústava Slovenskej republiky alebo medzinárodné zmluvy, ratifikované Slovenskou republikou, ak zabezpečujú väčší rozsah základných práv a slobôd.

Samotné rozhodnutie všeobecného súdu nemôže však byť, bez existencie porušenia konkrétneho základného práva alebo slobody, dôvodom na začatie konania o podnete pred ústavným súdom. Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti nie je nadriadeným orgánom všeobecných súdov, a nie je ani odvolacím súdom ďalšieho stupňa voči ich rozhodnutiam. Preto ich nemôže zrušovať, čo vyplýva z čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Nemá ani právo prieskumného dohľadu nad ich činnosťou, okrem už spomínaných dôvodov, teda ak pri ich rozhodovacej činnosti alebo rozhodnutím samým došlo k

porušení ústavou zaručených základných práv a slobôd účastníkov konania (čl. 46 ods. 1 a 4 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky).

Vzhľadom na uvedené rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky podľa 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov

v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 293/1995 Z. z. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať
opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 1996

Za správnosť opísaného

JUDr. Viera M r á z o v á

textu: [REDACTED]

predsedníčka senátu